

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., v právní věci žalobce **D. L.**, zastoupeného JUDr. Radkem Hudečkem, advokátem se sídlem v Ostravě, Škroupova 1114/4, proti žalovanému **Generální ředitelství cel**, se sídlem v Praze, Budějovická 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2012, č. j. 9063-2/2012-900000-302, ve věci propadnutí vybraných výrobků,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Generálního ředitelství cel pro nezákonnost, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 2. 2012, č. j. 1069-2/2012-140100-23, jímž správní orgán I. stupně rozhodl o propadnutí zajištěných vybraných výrobků, a to motorové nafty v množství 1000 litrů. Žalobce žádá zrušení i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalobce namítá, že:

- 1) se žalovaný v rozporu s ust. § 50 odst. 3 věta první zákona č. 337/1992 Sb. nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce, a to konkrétně s tím, že žalobce k naftě, kterou převážel, předložil doklady o jejím nákupu a současně o uhrazení spotřební daně za tuto, když žalovaný pouze uvedl, že žalobcem předložené doklady o nákupu motorové nafty nelze považovat za splnění podmínky zdanění vybraného výrobku, aniž by dle názoru žalobce uvedl, proč;
- 2) následná úvahu žalovaného o tom, že byl žalobce spatřen na „příjezdu z Polské republiky“ a proto lze „důvodně předpokládat“, že výrobek pochází z Polska, pak dle žalobce již vůbec nemá oporu v provedeném dokazování.

Žalobce nad rámec žalobních bodů poukázal na délku samotného správního řízení, když k zadržení vybraných výrobků došlo 9. 10. 2010 a o jejich propadnutí bylo rozhodnuto až dne 17. 2. 2012.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť se domnívá, že odvolací námitky žalobce ve svém rozhodnutí dostatečně vypořádal. Co se týče úvahy o původu vybraných výrobků, ve spise se nachází Protokol o zajištění vybraných výrobků ze dne 9. 10. 2010, že žalobce byl taktickou mobilní skupinou správního orgánu I. stupně spatřen na příjezdové cestě z Polské republiky, žalobce tento protokol téhož dne bez jakýchkoli námitek proti protokolaci podepsal. Žalovaný naopak poukazuje na to, že žalobcova výpověď obsažená v témž protokolu ve spojení s později předloženými prodejními protokoly se jeví jako naprosto nevěrohodná, stejně jako důkazy, které předložil. Co se týče délky řízení, k této námitce se žalovaný vyjádřil již v napadeném rozhodnutí a toto jako takové činí součástí svého vyjádření.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 9. 10. 2010 bylo správním orgánem I. stupně rozhodnuto o zajištění vybraných výrobků žalobce, a to tekutiny zapáchající po ropných látkách v jednom plastovém barelu o objemu 1.000 litrů, a žalobci byla uložena povinnost do 8 pracovních dní prokázat, že se jedná o výrobky zdaněné nebo prokázat jejich oprávněné nabytí za ceny bez spotřební daně. Z tohoto rozhodnutí, stejně jako z Protokolu o zajištění vybraných výrobků ze dne 9. 10. 2010, bylo zjištěno, že tohoto dne v 10:15 hod. bylo taktickou mobilní skupinou správního orgánu I. stupně spatřeno na silniční příjezdové komunikaci z Polské republiky do České republiky za bývalým hraničním přechodem Most Družby motorové vozidlo r.z. X, Ford Tourneo modré barvy, značně zatíženo. Vozidlo bylo monitorováno a posléze zastaveno na ulici Tovární v Českém Těšíně. Žalobce na dotaz pracovníků správního orgánu I. stupně, sdělil, že veze naftu, kterou chtěl použít na pohon zemních strojů. Bylo zjištěno, že na ložné plošině auta se nachází plný tisícilitrový barel, v němž se nacházela nažloutlá kapalina s typickým zápachem ropných látek. Žalobce nebyl schopen předložit doklad o nabytí vybraných výrobků. V Protokolu o zajištění vybraných výrobků se žalobce vyjadřuje tak, že vše již uvedl do Protokolu o ústním jednání, více se vyjadřovat nechce a svým podpisem stvrdil převzetí písemného vyhotovení Protokolu o zajištění vybraných výrobků. Při ústním

jednání dne 9. 10. 2010, o němž byl sepsán Protokol o ústním jednání, žalobce uvedl, že toho dne ráno jel za panem K. do jeho skladu na Tovární ulici v Českém Těšíně, ohledně nájmu bytu, naftu naložil stejného dne ráno kousek od Havířova u svého známého, jehož jméno odmítl uvést. Žalobce hodlal naftu u svého kamaráda složit a přetankovat do menších nádob a pak používat pro svou potřebu. Předmětná nafta je jeho majetkem, je od jeho dobrého kamaráda, zaplatil mu 23 Kč za litr. Následně žalobce předložil daňové doklady o zakoupení nafty, a to čtyři vystavené společností Benzinoil, Chotěbuz ze dne 9. 9. 2010 množství 200 litrů při ceně 30 Kč za litr, ze dne 24. 9. 2010 množství 300 litrů při ceně 30 Kč za litr, ze dne 30. 9. 2010 množství 300 litrů při ceně 30 Kč za litr a ze dne 7. 10. 2010 množství 250 litrů při ceně 30 Kč za litr, dále celkem 14 dokladů vystavených čerpací stanicí Horní Suchá, Český Těšín, na zakoupenou motorovou naftu, když z toho tři doklady jsou ze dne 1. 10. 2010 v průběhu dne na množství 16,26l, 32,25l, 32,37l, při jednotkové ceně 30,90 Kč za litr, dále z 3. 10. 2010 množství 45l při ceně 30,90 Kč za litr, 4. 10. 2010 množství 31,84l při ceně 30,90 Kč za litr, dále ze dne 5. 10. 2010 dva doklady na množství 20,02l a 16,18l při ceně 30,90 Kč za litr, ze dne 6. 10. 2010 je celkem 4 doklady na množství 16,39l, 13,96l, 31,15l při ceně 30,50 Kč za litr a 16,18l při ceně 30,90 Kč za litr, dále ze dne 7. 10. 2010 tři doklady na množství 16,47l, 16,40l a 16,39l při ceně 30,50 Kč za litr, a dále dva doklady vystavené čerpací stanicí UNICORN Dobrá, když jeden ze dne 4. 10. 2010 na množství 20,06l a druhý ze dne 5. 10. 2010 na množství 13,37l při ceně 29,90 Kč za litr. Dne 17. 2. 2012 bylo správním orgánem I. stupně rozhodnuto o propadnutí zajištěných vybraných výrobků, tj. 1000 litrů motorové nafty, neboť bylo prokázáno, že s nimi bylo nakládáno způsobem uvedeným v § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních, když byly dne 9. 10. 2010 dopravovány na daňovém území ČR bez dokladu uvedeného v § 5 zákona o spotřebních daních, žalobcem. Co se týče dokladů předložených žalobcem, k tomu správní orgán I. stupně uvedl, že tyto nelze vztáhnout ke stavu, množství a balení vybraných výrobků dopravovaných v okamžiku kontroly zcela bez jakéhokoliv dokladu. Dodatečné předložení dokladů rovněž nekoresponduje s vyjádřením žalobce, resp. vlastníka, že nedisponuje vůbec žádnými doklady. Navíc dodatečně předložené doklady nelze považovat za žádný doklad podle § 5 zákona o spotřebních daních. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal, že rozhodnutí je nezákonné, neboť správní orgán I. stupně neuvedl, jakými nedostatky trpí účetní doklady o zakoupení nafty, které předložil, když žalobce má za to, že předložené doklady obsahují veškeré náležitosti. Dále žalobce namítal, že správní orgán I. stupně nepostupoval tak, aby bylo rozhodnuto řádně a včas, tedy bez zbytečných průtahů. Žalobce popíral, že by při kontrole uvedl, že by k vybraným výrobkům neměl doklady, pouze to, že je neměl u sebe. Poté vydal žalovaný touto žalobou napadené rozhodnutí. K námitkám žalobce uvedl, že správní orgán I. stupně přihlédl k dokladům předloženým žalobcem, neboť z jeho rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že neuznal předložené doklady za prokazující zdanění zajištěných vybraných výrobků. Žalovaný částečně přisvědčil námitce žalobce, že se správní orgán I. stupně nedostatečně nevypořádal s tím, proč doklady neuznává, a dále k tomuto uvedl, že dle ustanovení § 5 zákona o spotřebních daních musí každý z dokladů v tomto ustanovení uvedený obsahovat údaj o výši spotřební daně celkem a kód nomenklatury minerálního oleje. Není tedy pravdou, že by doklady vyhovující požadavkům pro účely daně z přidané hodnoty, automaticky rovněž prokazovaly zdanění spotřební daní, jak se domnívá žalobce. Žalovaný uvedl, že odhlédne-li od skutečnosti, že předložené doklady se celkově vztahují k množství 1.404,29l nafty a od toho, že se jeví velmi nepravděpodobným to, co vyplývá z tvrzení žalobce, že jeho dobrý známý nakupoval pro odvolatele naftu v období od 9. 9. 2010 do 7. 10.

2010 na čerpacích stanicích ze stojanů pro motoristy za průměrnou jednotkovou cenu 31 Kč za 1 litr, a to opakovaně i několikrát denně v různých množstvích od 14 do 300 litrů, aby je posléze prodal žalobci za 23 Kč za litr, nelze jím předložené doklady uznat za doklady podle § 5 zákona o spotřebních daních, protože neobsahují náležitosti stanovené tímto ustanovením, resp. ustanovením § 51 zákona o spotřebních daních a neprokazují tak zdanění podle § 5 zákona o spotřebních daních. Skutečnost, že správní orgán I. stupně nepřesně interpretoval tvrzení odvolatele ohledně toho, zda má k dopravovanému zboží nějaké doklady, nemá na výše uvedené žádný vliv. S ohledem na skutečnost, zaznamenanou již v Protokolu o zajištění vybraných výrobků, že vozidlo žalobce upozorovala taktická mobilní skupina správního orgánu I. stupně na silniční příjezdové komunikaci z Polské republiky do České republiky za bývalým hraničním přechodem Most Družby, kterou odvolatel nezpochybnil, přestože později vypověděl, že naftu zakoupil a téhož dne naložil kousek od Havířova, lze důvodně předpokládat, že vybrané výrobky pocházejí ve skutečnosti z Polska. V tomto množství je však nelze z jiného členského státu dopravovat jako osvobozené za podmínek § 32 zákona o spotřebních daních pro osobní spotřebu. Co se týče namítaných průtahů v řízení, k tomuto již žalovaný nemůže přihlídnout, neboť jeho výsledkem by bylo případné provedení opatření ze strany žalovaného, které je již nyní bezpředmětné.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.)

Podle ustanovení § 42 odst. 1 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních (dále jen „zákon o spotřebních daních“), ve znění účinném do 30. 4. 2011, zjistí-li celní úřad nebo celní ředitelství, že vybrané výrobky jsou dopravovány bez dokladu uvedeného v § 5, nejedná-li se o vybrané výrobky pro osobní spotřebu (§ 4 odst. 6, § 32 odst. 2, 4 a 5), rozhodne o zajištění těchto vybraných výrobků, popřípadě i dopravního prostředku, který je dopravuje.

Podle ustanovení § 42b odst. 1 zákona o spotřebních daních ve znění účinném do 31. 12. 2012 celní úřad nebo celní ředitelství, které rozhodlo o zajištění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku, bezodkladně zahájí řízení, jehož cílem je prokázání, zda s vybranými výrobky bylo nakládáno způsoby uvedenými v § 42 odst. 1 nebo 2 nebo zda dopravní prostředek takové výrobky dopravoval.

Podle ustanovení § 42b odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních, ve znění účinném do 31. 12. 2012, celní úřad nebo celní ředitelství rozhodne o uvolnění zajištěných vybraných výrobků, pokud se prokáže, že s nimi nebylo nakládáno způsoby uvedenými v § 42 odst. 1 nebo 2.

Podle ustanovení § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních, ve znění účinném do 31. 12. 2012, pokud celní úřad nebo celní ředitelství nerozhodne o uvolnění vybraných výrobků nebo dopravního prostředku, rozhodne

o jejich propadnutí v případě, že je vlastník těchto výrobků nebo dopravního prostředku znám.

Podle ustanovení § 4 odst. 5 písm. a) zákona o spotřebních daních pro účely odstavce 1 písm. f) se za množství vybraných výrobků pro osobní spotřebu považuje množství, které nepřesahuje u minerálních olejů, s výjimkou zkapalněných ropných plynů dopravovaných v tlakových nádobách o hmotnosti náplně do 40 kg včetně, množství dopravované v běžných nádržích (§ 63 odst. 2) zvýšené o 20 l.

Podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona o spotřebních daních na daňovém území České republiky se prokazuje zdanění vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu daňovým dokladem nebo dokladem o prodeji či dokladem o dopravě vybraných výrobků do volného daňového oběhu již uvedených, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 6). Zdanění vybraných výrobků do volného daňového oběhu již uvedených se prokazuje pouze tehdy, nejedná-li se o vybrané výrobky pro osobní spotřebu (§ 4 odst. 6, § 32 odst. 2, 4 a 5). Podle odst. 3 tohoto ustanovení doklad o prodeji podle odstavce 1, který je prodávající povinen při prodeji vybraných výrobků bezodkladně vydat, musí obsahovat tyto údaje: a) obchodní firmu nebo název, sídlo a daňové identifikační číslo prodávajícího, je-li prodávající právnickou osobou, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo pobytu a daňové identifikační číslo prodávajícího, bylo-li přiděleno, je-li prodávající fyzickou osobou, b) obchodní firmu nebo název, sídlo a daňové identifikační číslo kupujícího, je-li kupující právnickou osobou, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo pobytu a daňové identifikační číslo kupujícího, bylo-li přiděleno, je-li kupující fyzickou osobou, c) množství prodaných vybraných výrobků uvedených do volného daňového oběhu, u nichž vznikla povinnost daň přiznat a zaplatit, a jejich název, popřípadě obchodní označení, d) výši spotřební daně celkem, e) datum vystavení dokladu o prodeji, f) číslo dokladu o prodeji.

Podle ustanovení § 51 odst. 1 zákona o spotřebních daních v daňovém dokladu podle § 5 odst. 2, v dokladu o prodeji podle § 5 odst. 3 nebo v dokladu o dopravě podle § 5 odst. 4 musí být uveden také kód nomenklatury minerálního oleje, kterého se doklad týká.

Co se týče žalobcovy žalobní námitky č. 1), krajský soud se domnívá, že žalovaný po doplnění odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně řádně vypořádal námitku žalobce týkající se následně předložených dokladů žalobcem, kterými chtěl žalobce prokázat, že se jedná o výrobky zdaněné, tedy že neporušil ustanovení § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních. Soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, že doklady předložené žalobcem jsou v rozporu s jeho předchozími tvrzeními, že předmětnou naftu koupil od svého kamaráda za cenu 23 Kč za litr, neboť předložené doklady jsou vystaveny čerpacími stanicemi, jsou celkově na větší objem a jinou jednotkovou cenu, neodpovídají stavu, množství a balení vybraného výrobku dopravovaných v okamžiku kontroly zcela bez jakéhokoliv dokladu. Dále je nepochybné, že žalobcem předložené doklady nesplňují ani požadavky dle ustanovení § 5 zákona o spotřebních daních ve spojení s ustanovením § 51 odst. 1 zákona o spotřebních daních, neboť neobsahují údaje dle § 5 odst. 3 písm. b), a písm. d) zákona o spotřebních daních, tj. identifikaci kupujícího, většina z nich neobsahuje výši spotřební daně celkem, neobsahují kód nomenklatury minerálního oleje. Proto žalovaný správně uzavřel, že s vybranými výrobky bylo nakládáno způsobem uvedeným v ustanovení § 42 odst. 1 písm. b)

zákona o spotřebních daních a následně správně rozhodl o jejich propadnutí, když v řízení bylo prokázáno, že vlastníkem je žalobce. Správní orgán přílehavě poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2010, č. j. 1 Afs 12/2010-107, podle něhož *propadnutí výrobků je pak sankcí za porušení zákona o spotřebních daních: stát zde trestá vlastníka předmětných výrobků podléhajících spotřební dani především za nedodržení evidenčních povinností specifikovaných v § 5, § 6 a dalších zákona o spotřebních daních.*

Co se týče námitky č. 2) žalobce, krajský soud uzavírá, že tvrzení žalovaného, že lze důvodně předpokládat, že žalobce jel z Polské republiky, má oporu ve spisu, proto krajský soud považuje tuto námitku za nedůvodnou. Již v Protokolu o zajištění vybraných výrobků ze dne 9. 10. 2010, je uvedeno, že vozidlo, které řídil žalobce, bylo spatřeno taktickou mobilní skupinou správního orgánu I. stupně na silniční příjezdové komunikaci z Polské republiky do České republiky za bývalým hraničním přechodem Most Družby. Tento protokol žalobce bez námitek a dalšího vyjádření podepsal. K této skutečnosti tak nebylo vedeno žalovaným žádné bližší dokazování, neboť žalobce tuto skutečnost ve správním řízení nerozporoval.

Pro úplnost krajský soud uvádí, že nepřiměřená délka řízení nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí soudem (viz rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2011, č. j. 9 A 128/2010-33).

Žaloba byla proto jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 6. března 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu